Štvrtok 18. júna 2020

P9_TA(2020)0153

Konferencia o budúcnosti Európy

Uznesenie Európskeho parlamentu z 18. júna 2020 o pozícii Európskeho parlamentu ku Konferencii o budúcnosti Európy (2020/2657(RSP))

(2021/C 362/02)

Európsky parlament,

— so zreteľom na svoje uznesenia zo 16. februára 2017 o zlepšení fungovania Európskej únie na základe potenciálu Lisabonskej zmluvy ([1]), zo 16. februára 2017 o možnom vývoji a úpravách súčasnej inštitucionálnej štruktúry Európskej únie ([2]), zo 16. februára 2017 o rozpočtovej kapacite pre eurozónu ([3]) a z 13. februára 2019 o stave diskusie o budúcnosti Európy ([4]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 19. januára 2017 o európskom pilieri sociálnych práv ([5]),

— so zreteľom na návrh dezignovanej predsedníčky Ursuly von der Leyenovej zo 16. júla 2019 v rámci politických usmernení pre budúcu Európsku komisiu na roky 2019 – 2024 o zorganizovaní Konferencie o budúcnosti Európy (ďalej len „konferencia“),

— so zreteľom na oznámenie Komisie z 22. januára 2020 s názvom Príprava Konferencie o budúcnosti Európy (COM(2020)0027),

— so zreteľom na závery Európskej rady z 12. decembra 2019 o všeobecnom smerovaní týkajúcom sa Konferencie o budúcnosti Európy,

— so zreteľom na uznesenie Európskeho parlamentu z 15. januára 2020 o pozícii Európskeho parlamentu ku Konferencii o budúcnosti Európy ([6]),

— so zreteľom na uznesenie Výboru regiónov z 12. februára 2020 o Konferencii o budúcnosti Európy,

— so zreteľom na svoje uznesenie zo 17. apríla 2020 o koordinovanom postupe EÚ v boji proti pandémii COVID-19 a jej dôsledkom ([7]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 15. mája 2020 o novom viacročnom finančnom rámci, vlastných zdrojoch a pláne obnovy ([8]),

— so zreteľom na vyhlásenie Konferencie predsedov k 70. výročiu Schumanovej deklarácie,

— so zreteľom na článok 132 ods. 2 rokovacieho poriadku,

A. keďže je potrebné riešiť vnútorné aj vonkajšie výzvy, ktorým Európa čelí, ako aj nové spoločenské a nadnárodné výzvy, ktoré sa pri prijímaní Lisabonskej zmluvy v plnej miere nepredpokladali; keďže počet významných kríz, ktorými Únia prešla, ukazuje, že inštitucionálne a politické reformy sú potrebné vo viacerých oblastiach správy vecí verejných;

([1]) Ú. v. EÚ C 252, 18.7.2018, s. 215.
([2]) Ú. v. EÚ C 252, 18.7.2018, s. 201.
([3]) Ú. v. EÚ C 252, 18.7.2018, s. 235.
([4]) Prijaté texty, P8_TA(2019)0098.
([5]) Ú. v. EÚ C 242, 10.7.2018, s. 24.
([6]) Prijaté texty, P9_TA(2020)0010.
([7]) Prijaté texty, P9_TA(2020)0054.
([8]) Prijaté texty, P9_TA(2020)0124.

B. keďže súčasná kríza COVID-19 poukázala za veľmi vysokú cenu na to, že EÚ je naďalej nedokončeným projektom a že konferencia musí lepšie riešiť neschopnosť zabezpečiť solidaritu a koordináciu, hospodárske, zdravotné a sociálne otrasy a prebiehajúce útoky na základné práva a právny štát; keďže v dôsledku prebiehajúcej krízy je preto ešte naliehavejšie, aby Európska únia začala pracovať na tom, ako sa stať účinnejšou, demokratickejšou a bližšou k občanom;

C. keďže Európsky parlament, Komisia a Rada vyhlásili, že by sa mala zorganizovať Konferencia o budúcnosti Európy a že tento proces konferencie by mal byť príležitosťou na úzke zapojenie občanov EÚ do postupu zdola nahor, do ktorého by sa dostali ich názory a ich hlasy by prispievali k diskusiám o budúcnosti Európy;

D. keďže konferencia by mala umožniť otvorené fórum na diskusiu medzi rôznymi účastníkmi bez vopred stanoveného výsledku; keďže spoločná dohoda týchto troch inštitúcií by sa preto mala týkať len formátu a organizácie konferencie;

1. domnieva sa, že 10 rokov po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy, 70 rokov po Schumanovej deklarácii a v súvislosti s pandémiou COVID-19 je čas na prehodnotenie Únie; zastáva názor, že v dôsledku krízy COVID-19 je potreba konferencie ešte naliehavejšia;

2. zastáva názor, že kríza v súvislosti s COVID-19 spôsobila, že je potreba reformovať Európsku úniu ešte zjavnejšia, a zároveň poukázala na naliehavú potrebu účinnej a efektívnej Únie; zastáva preto názor, že proces konferencie by mal zohľadňovať existujúce nástroje EÚ na obnovu a už stanovenú solidaritu a zároveň zabezpečiť ekologickú udržateľnosť, hospodársky rozvoj, sociálny pokrok, bezpečnosť a demokraciu;

3. opätovne potvrdzuje pozíciu, ktorú načrtol vo svojom uznesení z 15. januára 2020, vo všetkých jej aspektoch a opakuje svoju výzvu Rade a Komisii, aby sa zapojili do rokovaní s cieľom nájsť spoločnú dohodu o vytvorení Konferencie o budúcnosti Európy pred letnou prestávkou;

4. vyjadruje poľutovanie nad tým, že Rada ešte neprijala pozíciu ku konferencii, a preto naliehavo vyzýva Radu, aby prekonala svoje rozdiely a urýchlene predložila pozíciu k formátu a organizácii konferencie;

5. víta skutočnosť, že Komisia prijala svoju pozíciu ku konferencii a že je pripravená postupovať rýchlo;

6. naliehavo vyzýva Radu, aby do svojho mandátu zahrnula záväzok týkajúci sa zmysluplných následných opatrení a zmysluplného priameho zapojenia občanov a aby zachovala rozsah pôsobnosti konferencie otvorený všetkým možným výsledkom vrátane legislatívnych návrhov zameraných na zmenu zmluvy alebo na iné zmeny;

7. zdôrazňuje, že napriek pandémii musí byť priame zapojenie občanov, organizácií občianskej spoločnosti, sociálnych partnerov a volených zástupcov aj naďalej prioritou konferencie; očakáva preto začiatok konferencie s cieľom vybudovať demokratickejšiu, účinnejšiu a odolnejšiu Úniu spolu so všetkými občanmi EÚ;

8. uznáva, že začiatok konferencie sa musel v dôsledku pandémie odložiť; konštatuje však, že pandémia poukázala na určité nedostatky v našej Únii; preto je odhodlaný začať konferenciu čo najskôr na jeseň 2020;

9. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade a Komisii.